

عنوان مقاله:

انسان و هویت او از منظر ابن عربی و ملاصدرا

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی دین، معنویت و کیفیت زندگی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مریم نادری - دانش آموخته دکتری فلسفه تعلیم و تربیت از دانشگاه الزهرا(س)

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی مفهوم انسان و هویت او از منظر دو فیلسوف اسلامی؛ ابن عربی و ملاصدرا است. روش پژوهش روش توصیفی - تحلیلی است. یافته های این پژوهش حاکی از آن است که در اسلام خاستگاه هویت انسانی ذات باری تعالی است و در نهاد همه انسانها فطرت الهی نهاده شده و سرمایه اولیه برای داشتن هویتی اصیل و ناب در سرشت همه انسانها وجود دارد، حال دیگر به خود انسان بستگی دارد چراکه انسان با آزادی و اختیار خود تعیین میکند که با کمک راهنمایی های پیامبران و امامان، خود را به خدا نزدیک گرداند یا با سرسپردن به تمایلات نفسانی و شیطانی از سرشت اولیه خود روی گرداند و از خداوند دور گردد و به چارپایان نزدیک شود؟ پس انسان در نگرش دینی و قرآنی نه موجودی تماماً دارای هویت پیش ساخته و محکوم سرنوشت و تقدیر جبری و نه موجود تهی، رها و به خود واگذار شده است. متفکران اسلامی همچون ابن عربی و ملاصدرا در معنا سازی و هویت بخشی انسان، به اصالت وجود اعتقاد داشتند یعنی ابتدا هستی انسان حاصل شده سپس چگونگی و چیستی و ماهیت او شکل میپد. البته اگزستانسیالیسم های غربی نیز هستیگرا بوده و وجود را مقدم بر ماهیت میدانستند بر خلاف سهروردی که اصالت را بر ماهیت انسانی میدهد و معتقد است چگونگی و چیستی افراد است که آنها را به وجود انسانی یا حیوانی تبدیل میکند.

کلمات کلیدی:

هویت، انسان، ابن عربی، ملاصدرا.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1131481>

